

พระสังฆราชยอแซฟ ชุศักดิ์ สิริสุทธี

-
-

Category: [ตารางเทียบสมัยการปกครองสังฆมณฑลนครราชสีมา](#)

Published on Tuesday, 22 September 2015 07:58

Written by หลอดหมายเหตุ

Hits: 1017

พระสังฆราชยอแซฟ ชุศักดิ์ สิริสุทธี
Bishop Joseph Chusak Sirisut

ประมุขสังฆมณฑลนครราชสีมา

ปี ค.ศ. 2007-ปัจจุบัน

[ประมวลภาพพิธีอภิเษกพระสังฆราชยอแซฟ ชุศักดิ์ สิริสุทธี สังฆมณฑลนครราชสีมา](#)

ชีวิตในวัยเด็ก

พระสังฆราชยอแซฟ ชุศักดิ์ สิริสุทธี เกิดวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1956 ท่านเป็นสัตบุรุษ อาสนวิหารแม่พระบังเกิดบางนกแขวก จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นบุตรของนาย มานิต สิริสุทธี และนางสวัสดี สิริสุทธี ท่านเป็นบุตรคนที่ 7 จากจำนวนพี่น้อง 9 คน เป็นชาย 4 คน และหญิง 5 คน

การศึกษา

ปี ค.ศ.1965 ปีที่ 4 จากโรงเรียนดรุณานุเคราะห์
ปี ค.ศ.1973 จบชั้น ม.ศ. 5 จากโรงเรียนดรุณาราชบุรี
ปี ค.ศ.1979 ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาปรัชญาและศาสนา ที่
วิทยาลัยแสงธรรม สามพราน
ปี ค.ศ.1982 ปริญญาตรี ศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาเทววิทยา วิทยาลัยแสงธรรม
ปี ค.ศ.1985 ปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต เอกบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช
ปี ค.ศ.1990 ปริญญาโท ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต เอกเทววิทยา จากเมรีโนลล์ สกูล ออฟ ที่
ไอยี รัฐนิวเจอร์ซีย์
ประเทศสหรัฐอเมริกา

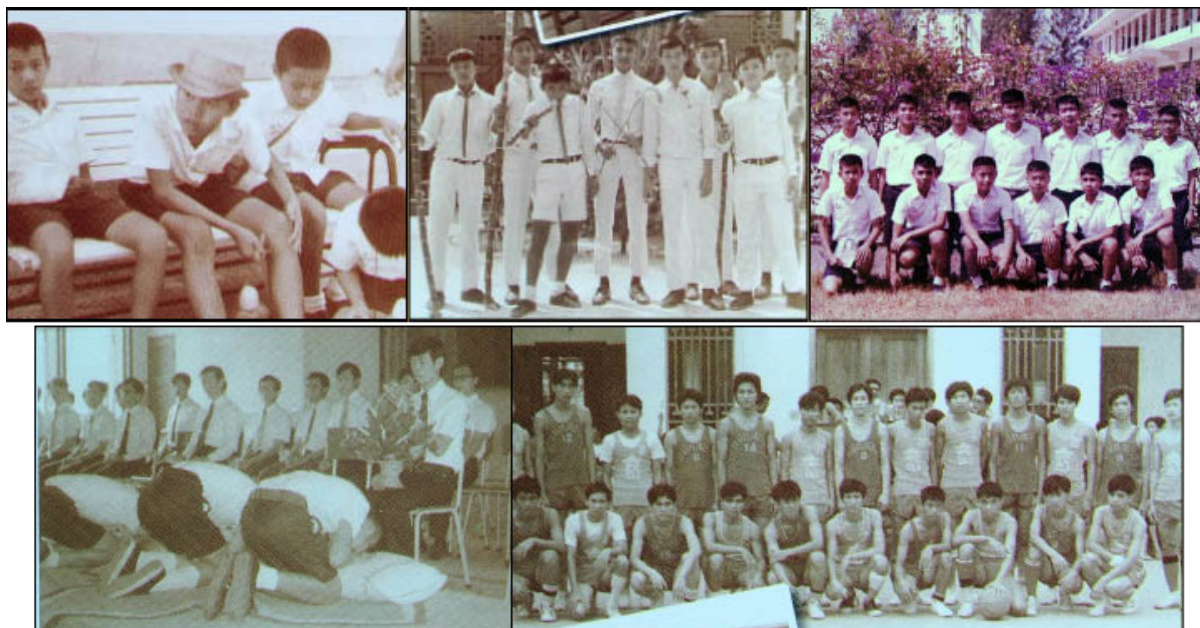
ปี ค.ศ.1996 จบหลักสูตรบริหารการศึกษา (MMED) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
ปี ค.ศ.2001 ปริญญาโท ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (MA และ STL) เหรียญเงินจาก
มหาวิทยาลัยเซนต์โทมัส
ประเทศฟิลิปปินส์

ชีวิตในบ้านเณร

เข้าบ้านเณรแม่พระนิรมล ราชบุรี เมื่อเรียนจบชั้น ป. 4 โดย คุณพ่อสมกิจ นันทวิสุทธิเป็นผู้ส่ง
เข้าบ้านเณรพร้อมกับเพื่อนๆ อีกหลายคน จากบ้านเณรเล็ก เมื่อจบชั้น ม.ศ. 5 แล้ว ต้องฝึกงาน
เป็นครูเณร 1 ปี แล้วจึงเข้าบ้านเณรใหญ่ รุ่นนี้เป็นรุ่นสุดท้ายที่เมื่อจบบ้านเณรเล็กแล้ว เข้าสู่บ้าน
เณรแสงธรรมเลย โดยไม่ต้องผ่านบ้านเณรกลาง เพราะสมัยนั้นยังไม่มีบ้านเณรกลางชีวิตการ
เป็นเณรที่บ้านเณรใหญ่ เป็นรุ่นที่ 4 ของแสงธรรม แต่ก็ป็นรุ่นแรกของกิจกรรมหลายๆ อย่าง
เช่น

- เป็นสามเณรของสังฆมณฑลราชบุรี รุ่นแรก เมื่อจบปี 4 แล้ว ต้องพักออกฝึกงาน 1 ปี
ปัจจุบันเรียกว่า ปีฝึกอภิบาล (Pastoral Year) ซึ่งโครงการนี้ปัจจุบันได้เป็นโครงการบังคับของ
บ้านเณรใหญ่มาเป็นเวลา 10 กว่าปีแล้ว
- เป็นรุ่นแรกที่ต้องเรียนหลักสูตร 7 ปี ในบ้านเณรแสงธรรม (ก่อนหน้านี้เรียนหลักสูตร 6 ปี)
- เป็นรุ่นแรกที่ได้รับวุฒิปริญญาตรีของวิทยาแสงธรรม
- เป็นรุ่นแรกที่สามเณรได้รับการบวชเป็นสังฆานุกรเมื่อเรียนอยู่ปี 7
- เป็นรุ่นแรกที่ได้รับการบวชโดย สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ในเมืองไทย เมื่ออยู่ปี
7 คุณพ่อได้รับการเลือกให้เป็นนายกสโมสรนักศึกษา และประธานสามเณรพร้อมกันทั้ง 2
ตำแหน่ง ซึ่งยังไม่มีใครเคยได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งพร้อมกันทีเดียว 2 ตำแหน่ง

กระแสเรียก นำไปสู่ชีวิตสงฆ์

กระแสเรียกของท่านเริ่มต้นด้วยการเข้าบ้านเณร ท่านได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ ในวันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ. 1984 โดยสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เป็นผู้โปรดศีลบวชให้ ณ สามเณรลัยนักบุญยอแซฟ สามพราน ต่อมาท่านได้รับการประกาศแต่งตั้งจากองค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิก ที่ 16 ให้เป็นพระสังฆราชสังฆมณฑลนครราชสีมา ในวันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 2006 และมีพิธีอภิเษกเป็นพระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลนครราชสีมาวันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2007 ณ อาสนวิหารแม่พระประจักษ์ที่เมืองลัวร์ นครราชสีมา โดยพระสังฆราชยออาคิม เพียว มณีทรัพย์ เป็นประธาน และเป็นผู้อภิเษก

ตำแหน่งและหน้าที่ หลังจากบวชเป็นพระสงฆ์

งานวัด

ปี ค.ศ. 1988

ปี ค.ศ. 1991-1995

ปี ค.ศ. 1997

เจ้าอาวาสวัดแม่พระมหาทุกข์ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี

เจ้าอาวาสวัดแม่พระถวียงองค์ในพระวิหาร ลูกแก

เจ้าอาวาสวัดแม่พระราชินีแห่งสากลโลก จังหวัดกาญจนบุรี

งานโรงเรียน

ปี ค.ศ.1984

ปี ค.ศ.1987

ปี ค.ศ.1988

ปี ค.ศ.1991-1995

ปี ค.ศ.1996-1997

ครูใหญ่โรงเรียนดรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ครูใหญ่และผู้จัดการโรงเรียนดรุณาราชบุรี

อธิการและผู้จัดการโรงเรียนวิริยาลัย จังหวัดกาญจนบุรี

อธิการ ผู้จัดการครูใหญ่โรงเรียนธีรศาสตร์ จังหวัดราชบุรี

ประธานกลุ่มโรงเรียนเอกชน อำเภอบ้านโป่ง

อธิการและผู้จัดการโรงเรียนดรุณากาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

เป็นประธานกลุ่มโรงเรียนเอกชน จังหวัดกาญจนบุรี

งานสังฆมณฑล

ปี ค.ศ. 1998-2000

รองเลขาธิการสังฆมณฑลราชบุรีและเหรียญกษาปณ์และดูแลที่ดิน

งานระดับชาติ

ปี ค.ศ.1995

วัฒนธรรมสัมพันธ์

เลขาธิการคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการเสวนาระหว่างศาสนาและ

ของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ปี ค.ศ.1996-2000

สังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ประธานอนุกรรมการการนำวัฒนธรรมเข้าสู่พิธีกรรมของสภาพระ

ผู้ประสานงานของสภาพระสังฆราชฯ กับศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลัง

แผ่นดินเชิงคุณธรรม

ปี ค.ศ.199-2000

เลขาธิการคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการเสวนาระหว่างศาสนา

และวัฒนธรรมสัมพันธ์ ของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ปี ค.ศ. 2007

จริยธรรมแก่ประชาชน

สมาชิกคณะกรรมการการศึกษาและส่งเสริมการสร้างคุณธรรมและ

โดยคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและส่งเสริมการสร้างคุณธรรมและ

จริยธรรมแก่นักการเมือง

ข้าราชการ และประชาชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระแสเรียกเป็นพระสังฆราช

เพื่อพระสิริมงคลของพระเจ้า

การที่คนคนหนึ่งจะทำอาชีพอะไรก็มักจะดูว่าตนเองชอบ อยาก รักที่จะทำสิ่งนั้น ประกอบกับความรู้ ความชำนาญที่มีในสาขาวิชาชีพนั้นๆ ก็จะเป็นสัญญาณบ่งบอกว่าตนเองน่าจะยึดอาชีพนั้นเป็นหลัก แต่การเลือกที่จะดำรงตนเป็นพระสงฆ์ นักบวชซึ่งมีชีวิตที่แตกต่างจากฆราวาสทั่วไปจะไม่เหมือนกับการเลือกอาชีพเสียทีเดียว การเป็นพระสงฆ์ นักบวชถือเป็นการดำเนินชีวิตติดตามพระเยซูคริสต์เจ้าอย่างใกล้ชิด จึงเป็นกลุ่มคนที่ได้รับการเรียกเป็นพิเศษเหมือนกับที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกสานุศิษย์ในยุคสมัยของพระองค์ แต่ทว่าในยุคปัจจุบันพระเป็นเจ้าทรงใช้วิธีอื่นที่เหมาะสมกับสภาพของเรา พระองค์ทรงใช้มนุษย์หลายๆ คนเป็นผู้เรียกเราแทนพระองค์ ดังนั้นเราจึงเข้าใจการเรียกแบบนี้ว่าเป็นกระแสเรียก

จากประสบการณ์ของตนเอง ตั้งแต่ยังเป็นเณรน้อย ก็จะมีญาติที่ทำงานอยู่กับวัด เรียกเราว่าเป็นคุณพ่อ แม้ว่าสำหรับตัวเองคิดว่าญาติของเราคงล้อเล่น ไม่เป็นจริงเป็นจังอะไร แล้วก็ไม่ได้เป็นถ้อยคำที่ให้กำลังใจอะไร เพราะหนทางยังอยู่อีกยาวไกลมาก มองจุดหมายปลายทางไม่เห็น แต่นั่นก็เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียกจากนั้นนานปีเข้า เมื่อก้าวเข้าสู่การเป็นเณรใหญ่ เสียงกล่าวกว่าที่คุณพ่อก็เริ่มเข้ามาเป็นระยะไม่ขาดสายและเป็นจริงเป็นจังมากขึ้น และมีใช่เป็นเพียงจากคนบางคน หากแต่เป็นเสียงกล่าวกว่าทักทายกรรมของหลายคนจากหลายๆ ที่ ในระยะนั้นนอกจากจะเป็นคำเรียกที่ให้กำลังใจแล้ว ยังช่วยทำให้ตัวเองเกิดความมั่นใจและกล้าตัดสินใจที่จะบวช ติดตามองค์พระเยซูคริสต์เจ้า แม้จะมีอุปสรรคก่อนที่จะบวชเป็นพระสงฆ์อยู่บ้าง แต่สุดท้ายสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ก็ได้เสด็จเยี่ยมเมืองไทย พร้อมทั้งเสียงเรียกอีกครั้งเป็นครั้งที่ดังและสำคัญ จึงทำให้ทางเดินที่เป็นทางที่คดเคี้ยวโค้งอันตรายกลับกลายเป็นทางตรงและกว้างขวาง

สุดท้ายได้รับการการบวช โดย สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม ค.ศ.1984 พร้อมกับเพื่อน อีก 22 คน เป็นครั้งประวัติศาสตร์ของเมืองไทย

เป็นพระสงฆ์คือความฝัน บัดนี้ได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว ตั้งใจจะทำหน้าที่อย่างดีที่สุดเต็มกำลังความสามารถ ไม่เกี่ยงงอนว่าจะต้องทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ ไม่ขอต่อรองและตั้งเงื่อนไข ขอเพียงแต่ให้ผู้ใหญ่สั่งมาว่าทำอะไร ก็จะรับไปทำทันที จำได้ถึงคำพูดสอนของคุณยายที่บอกไว้เมื่อตอนบวชใหม่ๆ คุณยายบอกว่า "เป็นพระสงฆ์ เป็นข้าบริการของพระแล้ว ต้องตั้งใจทำงานให้ดี ขยันทำงานนะ" ประโยคสั้นๆ นี้ยังคงดังก้องอยู่ในสมองเสมอมา เราบวชมาเพื่อรับใช้พระ รับใช้ประชาชน มิใช่เป็นนักธุรกิจหรือนักการเมือง จึงไม่ต้องหวังว่าการงานหน้าที่ตรงนั้นตรงนี้เหมาะกับเราไหม เป็นการเลื่อนขั้นหรือจะทำให้เราต้อยลง เสียผลประโยชน์หรือเสียเกียรติ ศักดิ์ศรีหรือไม่ ถ้าคิดแบบนี้ก็จะทำให้การโยกย้ายหน้าที่พระสงฆ์แต่ละครั้งเป็นไปด้วยความยากลำบาก ต้องตั้งแผนหลายแผนกว่าจะลงตัว เราเรียนรู้จากบ้านเณร

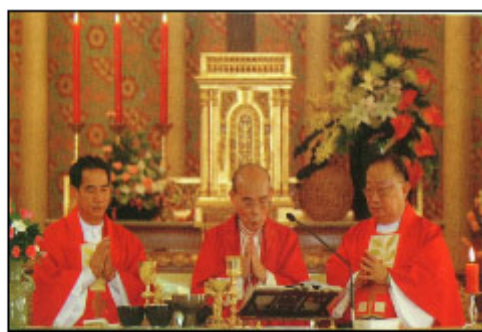

รู้ว่าการบวชคืออะไร อีกทั้งได้ปฏิญาณตัวว่าจะบวชเพื่อพระสังฆราชหรือผู้ใหญ่ของคณะ แต่พอเอาเข้าจริงๆ ในภาคปฏิบัติ เมื่อมีการยึดมั่น ถือมั่นในตัวตนก็จะกลายเป็นการสวนทางกับความบวช คิดไปว่าการโยกย้ายครั้งนี้ไม่ตรงกับความชำนาญและความถนัดของเรา ซึ่งประเด็นความผิดไปนอกตัวเอง ถ้าหากการโยกย้ายทุกครั้งเป็นไปเพื่อตัวเอง ความพึงพอใจของ

เรา การโยกย้ายก็ต้องเป็นไปตามใจของเรา แต่ผู้ใหญ่โยกย้ายแต่งตั้งเพื่อความดีของส่วนรวม เราก็ต้องลดตัวตนลงมา ทำใจให้ยอมรับได้เสมอด้วยความยินดี ผมคิดของผมอย่างนี้

บวชเป็นพระสงฆ์ ได้ 5 ปี เสียงเรียกต่างๆ ก็หยุดสนิทเหมือนเป่าปาก ในชีวิตก็ไม่เคยคิดว่าจะไปไกลมากกว่าการเป็นพระสงฆ์ เป็นเณรมา 18 ปี ก็เตรียมเป็นพระสงฆ์อย่างเดียว แต่แล้วเมื่อถูกส่งให้ไปเรียนที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา แม้ว่าจะไม่พร้อมเท่าไรแต่ก็ไป พักอยู่กับบรรดามิชชันนารีที่ศูนย์กลางของคณะแมรีโนลด์ ที่นั่นก็เริ่มมีเสียงทักอีก คุณพ่อมิชชันนารีท่านหนึ่งบอกผมว่า "สักวันหนึ่งคุณพ่อจะได้เป็นพระสังฆราช" คราวนี้ผมไม่ได้กลาประมาทว่าสิ่งที่คุณพ่อบอกนั้นพูดเป็นการหยอกกล้อ เพียงเพื่อให้เรามีกำลังใจกัดฟันสู้เรียนต่อไปจนสำเร็จ เมื่อไปถึงที่นั่นก็พบกับคุณพ่อसानิจ สละวีระวงษ์ จากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่กำลังจะจบพอดี ทำให้ผมมีที่พัก แม้จะเป็นเวลาช่วงสั้นๆ แต่ก็ช่วยผมได้มากทีเดียว เมื่อรุ่นพี่เรียนจบได้ ผมก็ต้องเรียนให้จบมั่ง ในประเทศไทยก็มีผมสองคนที่จบปริญญาโททางเทวศาสตร์จากสถาบันการศึกษาแห่งนี้

หลังจากเรียนจบจากสหรัฐอเมริกา ก็มาทำงานฉายเดี่ยวเป็นทั้งเจ้าวัดและดูแลโรงเรียน มีกำลังแรงเท่าไรก็สู้เต็มที่ไม่มียั้ง จนบางครั้งคิดว่าตัวเองเป็นคนบ้านานหรือเป็นโรคติดงานไปแล้ว ช่วงเวลายาวนานตรงนี้ เสียงเรียกให้เป็นพระสังฆราชไม่มี ที่ไม่มีเพราะพระสังฆราชไทยยังแข็งแกร่งดีกันทุกท่าน อายุการเกษียณงานของท่านก็ยิ่งอีกหลายปี ดังนั้น การพูดถึงเรื่องการเป็นพระสังฆราชจึงไม่เป็นประเด็นของสภากาแฟทั้งหลาย อีกทั้งตัวเองก็เป็นแคสงฆ์หนุ่มที่หางไกล เกณฑ์รับการคัดเลือกนัก เสียงทักจากอเมริกาจึงล่องลอยเหมือนสายลม

ทำงานครบ 10 ปี ก็มีโอกาสดูแลตัวเองอีกครั้ง คราวนี้ตั้งใจจะเรียนในเรื่องที่ตัวเองสนใจ ครึ่งก่อนทำวิทยานิพนธ์เรื่องศาสนสัมพันธ์ตามคำขอของพระสังฆราชฆมนัส จวบสมัย แต่คราวนี้สนใจเรื่องการเข้าสู่วัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งนี้ เพราะสังเกตว่าเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญเรื่องหนึ่งแต่หาผู้รู้ในเรื่องนี้ไม่ค่อยมี จึงคิดว่าจะไม่ฟังใครแล้วไปหาความรู้ด้วยตัวเองดีกว่า พระสังฆราชฆมนัสก็เปิดทางโล่งให้ อยากจะไปเรียนที่ไหนก็เลือกเอา ผมจึงมุ่งเข้าไปประเทศเยอรมันนี่ ลงทุนไปเรียนภาษาเยอรมันที่สถาบันเกอเธ่ หลักสูตรเข้มข้นได้ 2 คอร์ส ถ้าวบ 4 คอร์สก็เข้าเรียนในโรงเรียนที่เยอรมันได้ แต่ถ้าจะเรียนในมหาวิทยาลัยต้องจบ 8 คอร์ส ต้องยอมรับว่าภาษาเยอรมันยากน้องๆ ภาษาลาติน แต่ก็พอเรียนได้ หลังจากจบ 2 คอร์ส

แล้วก็มาไตร่ตรอง คิดใหม่ว่าถ้าเรียนที่เยอรมันอาจต้องใช้เวลาหลายปีกว่า จะมีความรู้ลึกซึ้ง ถ้ามีเวลาจำกัดอาจได้แค่พองๆ ปลายๆ พอจะพูดภาษาเยอรมันได้คล่องก็กลับบ้านพอดี จึงคิดเปลี่ยนเข้าไปกรุงโรม คุณพ่อสิริพงษ์ จรัสศรี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ที่กรุงโรมก็รับเป็นอาสาสมัครพาไปดูมหาวิทยาลัยต่างๆ แต่สิ่งที่ผมกำลังมองหาอยู่ไม่มีที่นั่น จึงเปลี่ยนเข็มอีกที ลองมาดูทางเอเชียของเราดูบ้าง ไปดูมหาวิทยาลัยที่ฟิลิปปินส์ ที่สุดก็ได้ไปพบหลักสูตรที่ต้องการ เป็นของมหาวิทยาลัยซางโตโทมัส (มหาวิทยาลัยคาทอลิกที่เก่าแก่ที่สุดในเอเชีย อีก 4 ปี ก็จะมีอายุครบ 400 ปี) ที่นี่ใช้ภาษาอังกฤษ เราจึงไม่ต้องเสียเวลากับการเรียนภาษา สามารถเรียนรู้ได้ตามต้องการ ไปเรียนที่ฟิลิปปินส์ได้ก็ด้วยความช่วยเหลือของซิสเตอร์คณะคาร์เมไลต์มิชชันนารีมหาวิทยาลัยซางโตโทมัสทั้งๆ ที่เป็นมหาวิทยาลัยใหญ่มาก มีคณะที่เกี่ยวข้องกับวิชาทางพระศาสนจักรถึง 3 คณะ คือ เทววิทยา ปรัชญา และกฎหมายพระศาสนจักร สอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงปริญญาเอก แต่ช่วงที่ผมเริ่มเรียนก็มีคนไทยตัวผมคนเดียวเท่านั้นที่เป็นคนไทย ทุกอย่างต้องดิ้นรนไขว่คว้าด้วยตัวเอง วิชาที่ลงเรียนก็จะมีสามเณรใหญ่ ซิสเตอร์ และพระสงฆ์

ทั้งชาวฟิลิปปินส์และจากต่างประเทศมาเรียนด้วยกัน ถ้าเปรียบเทียบอายุกันผมก็ค่อนข้างมีอายุสูงในกลุ่ม

อาจจะมียุคนึงที่แก่กว่าก็มี แต่มีน้อยที่มหาวิทยาลัยนี้ผมก็เรียนรู้อีกว่าที่นี่เป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตพระสังฆราชของฟิลิปปินส์มากที่สุด เพราะที่ฟิลิปปินส์มีมากกว่า 100 สังฆมณฑล จึงมีบ้านเณรใหญ่หลายแห่ง และเขาก็จะคัดเลือกเณรชั้นหัวกะทิหนึ่งคนหรือสองสามคนส่งมาเรียนที่นี่ ดังนั้น จึงไม่แปลกที่เณรเหล่านี้ เมื่อกลับไปยังสังฆมณฑลของตนเองแล้ว หลายคนก็ได้บวชเป็นพระสังฆราช จะแปลกก็สำหรับผมนี่แหละ เริ่มต้นจะไปเยอรมันแต่ต้องมาลงเอยที่ฟิลิปปินส์ เสียงเรียกที่เคยทักเมื่ออยู่อเมริกาก็เริ่มกลับมาอีกครั้ง สามเณรใหญ่บางคนก็เรียกผมว่าพระคุณเจ้า อาจเป็นเพราะผมมีอายุมากกว่าพวกเขาเท่าตัว ก็เป็นไปได้หรืออาจเป็นเพราะความสนิทสนมคุ้นเคย ผมเป็นนักกีฬาฟุตบอลของทีมคณะวิชาพระศาสนจักร แม้ว่าฟุตบอลอาจจะไม่จัดจ้าน แต่ก็เล่นอย่างสมศักดิ์ศรี ไม่เสียชื่อประเทศ เคยพาทีมได้แชมป์กีฬาภายในของมหาวิทยาลัย พวกนักฟุตบอลในทีมจึงให้ความเคารพผมเป็นอย่างดี

การหาที่พักก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ค่อนข้างฉุกละหุก ไปเรียนที่ฟิลิปปินส์ในฐานะนักท่องเที่ยวนั้น ต้องไปแบบนักท่องเที่ยวเพราะทำวีซ่านักศึกษาไม่ทัน อย่างน้อยต้องมีเวลาเตรียมการเรื่องเอกสารประมาณ 6 เดือน แต่เรามีเวลาเพียงเดือนเศษ ดังนั้น จึงต้องไปแก้ปัญหา เอาช่วงหน้าเมื่อไปถึงอีก 3-4 วันก็เปิดเรียนแล้ว เรายังไม่มีที่พักเลย ชีสเตอร์ลูดีซึ่งเป็นอธิการบดีเจ้าคณะแขวงของคณะคาร์เมไลท์มิชชันนารีได้พาไปฝากให้พักอยู่ที่วัดข้างโตโดมิงโก เป็นศูนย์กลางของคณะนักบวชดอมินิกัน ซึ่งเป็นคณะนักพรตนักเทศน์ที่เก่าแก่วัดนี้เป็นวัดใหญ่ มีสัตบุรุษประมาณ 130,000 คน และเป็นสามเณรลัทธิใหญ่ของคณะดอมินิกันด้วย มีเณรอยู่ประมาณ 50 คน ประหลาดตรงที่ว่าผมเป็นคนนอกคนเดียวที่มีได้เป็นสมาชิกคณะดอมินิกันที่เขายอมให้พักอยู่กับหมู่คณะ ซึ่งต้องเป็นมัตริรับรองของที่ประชุมของบ้าน เกือบ 3 ปีที่ผมใช้ชีวิตอยู่แบบนักบวชดอมินิกัน ถือว่าเป็นพระพรของพระเจ้าที่พิเศษจริงๆ ที่พระองค์ประทานให้ ที่ข้างโตโดมิงโกนี้ผมได้รับความเอื้ออาทรเป็นอย่างดี พระสงฆ์หลายองค์ที่ปลดเกษียณที่พักอยู่ด้วยกันก็เรียกผมว่าพระคุณเจ้า บางองค์ก็บอกว่ายาลืมเชิญมาร่วมงานบวช มีท่านหนึ่งบอกว่าจะให้ไม้เท้าสังฆราชฝังด้วยเชียวจะเช

เสียงทักเสียงเรียกดูเครื่องขีมิเข้าทุกทีเพราะผู้ที่เรียกเรานี้มิใช่มีแค่สามเณรใหญ่หรือนักศึกษา แต่เป็นนักบวชที่มีอาวุโส น่าเสียดายที่เขาจริงมากกว่าล่อเล่น กอปรกับอากาศก็กริยาแสดงถึงความจริงใจ ผมจึงต้องประพฤติดูให้สมกับความคาดหวังและความเคารพของท่านเหล่านั้น อีกทั้งต้องตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ เพราะถ้าผมทำดีก็เท่ากับเป็นการปูทางให้พระสงฆ์สังฆมณฑลรุ่นน้องถ้าทำไม่ดีคนอื่นๆ ก็หมดโอกาส สุดท้ายก็จบปริญญาโทและ Licence ทางเทววิทยา วิชาเอกศาสนาและวัฒนธรรมตะวันตกด้วยเกียรตินิยมเหรียญเงิน

พอจบมาก็เริ่มเครียดทันที เพราะเผอิญว่าพระสังฆราชฆมนัส จวบสมัย หยุดปฏิบัติงานหน้าที่กะทันหัน ไม่นานครบอายุเกษียณ ทำให้ตำแหน่งประมุขสังฆมณฑลราชบุรีว่างลง เอาละซิที่นี่เริ่มมีเสียงทักจอกแจกจอกแจจากเพื่อนสงฆ์บ้าง จากสัตบุรุษบางว่าเป็นตัวเก็ง บางเสียงที่ติดตามกระแสวงในก็ว่าตอนนี้กำลังมาแรง เสียงลือเสียงเล่าอ้างมากมาย แม้ว่าจะจริงบ้างและไม่จริงเป็นส่วนใหญ่ แต่คิดว่านั่นคือกระแสเรียกก็หมายความว่าพระเจ้ากำลังเรียกอยู่เหมือนกัน สุดท้ายฟ้าลิขิตให้พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ รับหน้าที่เป็นประมุขสังฆมณฑลราชบุรี คู่แข่งทั้งหลายก็เป็นอันยกเลิก ผมก็กินไดนอนหลับปกติ คิดว่าคงพักยาวไปอีกหลายสิบปี สวดขอพระให้พระสังฆราชปัญญา กฤษเจริญ มีอายุมั่นคงขวัญเย็น ลูกข้างจะได้ไม่ต้องลำบากแบกทางเขนใหญ่ กะว่าเมื่อถึงเวลาที่พระสังฆราชปัญญา ลาเกษียณจากพระสังฆราช เราก็เป็นพระสงฆ์ลาเกษียณ อายุไปแล้ว

ไม่ต้องไปกังวลอีกต่อไป ปล่อยให้ชนรุ่นหลังเข้ามาแบกหามต่อไป แม้รถไฟกระบวนสุดท้ายวิ่งออกจากสถานีสังฆมณฑลราชบุรีไปแล้ว แต่ก็ยังมีอีกหลายขบวนที่ยังขาดคนขับอยู่ เพราะพระศาสนจักรกำลังอยู่ในช่วงฤดูผลัดใบ แม้ว่าผลัดไปแล้ว 3 สังฆมณฑล แต่ก็เหลืออีกหลายสังฆมณฑล ช่วงหนึ่งปีนี้เสียงเรียกเบาบางลงไปเยอะ และคิดว่าไม่ต้องไปกังวลกับเรื่องเหล่านี้ อีก ความหวังเล็กๆ ของสามเณรใหญ่บางสังฆมณฑลก็แสดงให้เห็นบางคนก็ค่อนข้างมั่นใจว่าผมอาจจะไปเป็นประมุขของสังฆมณฑลของเขา แต่นั่นถือเป็นการหยอกล้อคลายเครียดกันมากกว่า เพราะดูเหมือนว่าพระสงฆ์พื้นเมืองไม่มีผู้เหมาะสมที่จะรับเลือก ทางออกก็จะเป็นการส่งนักบวชไปเป็นประมุขของสังฆมณฑล ยิ่งกว่านั้น การเป็นผลผลิตเมคอินไทยแลนด์อย่างแสงธรรมเช่นผมยังโนเนมไม่เข้าตากรรมการ แพ้ของนอก ผมนึกถึงคำตักเตือนของเพื่อนผม คุณพ่อธีรวัฒน์ เสนางคนารถ ซึ่งบ่นให้ผมฟังในวันที่กรุงโรมกำลังประกาศแต่งตั้งผมในเย็นวันนั้น วันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ.2006 ผมก็คงได้ แต่ตั้งใจฟัง แต่ใจอยากจะทำบอกว่าไม่จริงหรอกเพื่อน แต่ไม่กล้าพูดออกไป กลัวเพื่อนจะซักและจับได้ๆ ความลับแตกกันพอดี ความลับสุดยอดชะด้วยซิ แต่ก็ยังไม่วายช่วงนี้มีพระสงฆ์เพื่อนสนิทจากภาคอีสานคนหนึ่งเอากางเขนเหล็กอันใหญ่มาอันหนึ่ง บอกว่า “นี่เป็นกางเขนสำหรับใช้คล้องคอเป็นพระสังฆราช อ้าวเอาให้ล้อเพื่อเอาไวใช้” เพื่อเราคนนี้มีใช้แค่พูดทักธรรมดาเท่านั้น แต่ยังเอาของมาให้ลองหน้าไว้อีก ถือว่าเพื่อนผมคนนี้มาแปลกล้ำหน้าคนอื่น ๆ

ข้อเด็ดที่เป็นไฮไลท์ของเรื่องก็อยู่ช่วงต้นเพื่อนพฤศจิกายน ค.ศ. 2006 โอกาสงานฉลองครบ 50 ปีของซิสเตอร์คาร์เมไลท์มิชชันนารีที่มาเริ่มทำงานที่ประเทศฟิลิปปินส์ คุณพ่อสิริพงษ์ จรัสศรี ขอให้ผมเป็นผู้แทนสังฆมณฑลราชบุรีไปร่วมงานในครั้งนี้ โดยไปสมทบกับคุณพ่อสมเกียรติ และคุณพ่อปราโมทย์ที่เรียนอยู่ที่มะนิลา เดินทางไปเมืองอีโลอีโล ทางตอนกลางของประเทศ สถานที่ต้นกำเนิดของคณะ แทบไม่น่าเชื่อ ซิสเตอร์เกือบทุกคนในคณะกล่าวขวัญถึงผมว่ากำลังจะเป็นพระสังฆราชบางท่านก็เรียกว่าเป็นพระคุณเจ้าเลย ส่วนซิสเตอร์อธิการณีเจ้าคณะบอกว่า “ผมจะเป็นพระสังฆราชในเร็วๆ นี้” (very soon) เรียกว่าครั้งนี้กระแสเรียกมิใช่เป็นเสียงเดียวโซโล แต่เป็นคณะนักบวชประสานเสียงทั้งวงเลยทีเดียว แบบนี้ถ้าไม่ครุ่นคิดบ้างก็ใจเย็น ยะเยือกเกินไปแล้ว พระเจ้ากำลังใช้บรรดาซิสเตอร์ส่งเสียงเรียกผมอย่างกระแสน้ำไหลเชี่ยว หลังจากนั้นมาอีกเพียง 2 อาทิตย์ ก็มีโทรศัพท์จากสถานทูตวาติกันให้ผมไปพบท่านสมณทูต โดยมีให้บอกใคร วันดีเดย์หรือเปล่าเนี่ย ผมเริ่มคิดหนัก

วันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2006 ช่วงเวลาเกือบบ่าย 3 โมง ผมก็ไปพบกับท่านสมณทูต ท่านถามว่า ผมชื่ออะไรและมีความหมายอะไร พอผมอธิบายเสร็จท่านก็บอกว่ามีความหมายดี แล้วผมมีนามนักบุญของคอปัสถ์กว่ายอแซฟด้วยใช่ใหม่อะดิเลย ท่านยอแซฟเป็นคนดี ชอบธรรม มีบทบาทหน้าที่สำคัญในประวัติศาสตร์แห่งความรอด ท่านได้ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองแม่พระและพระเยซูเจ้า โดนลูกยอแซฟนี้ก็หนาบาน แต่ในใจก็กำลังสงสัยว่าท่านจะเอาอย่างไรกันแน่ จากนั้น ท่านทูตได้แจ้งอย่างเคร่งขรึมทันทีว่า สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ทรงส่งจดหมายแต่งตั้งให้คุณพ่อเป็นประมุขที่สังฆมณฑลนครราชสีมา สืบทอดจากพระสังฆราชพเยาว์ มณีทรัพย์ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นจดหมายที่อยู่ในแฟ้มของท่าน คุณพ่อก็คงว่าอย่างไร ท่านทูตกำลังคอยว่าผมจะตอบรับหรือปฏิเสธ ในช่วงนี้หลายเรื่องกำลังวิ่งซุ่มนอยู่ในสมอง

เรื่องแรกนึกถึงเรื่องเล่าที่มีพระสงฆ์องค์หนึ่งพูดให้ฟังว่า “ถ้าท่านพูดเรียกไปถามว่าจะรับเป็นพระสังฆราชหรือไม่ จะตอบว่า ไม่ถึง 3 ครั้ง จากนั้นจึงค่อยรับ” แต่เรื่องเล่านั้นก็จบลงด้วยว่าพระสงฆ์ที่คิดแบบนี้ก็ยังไม่มีโอกาสได้ปฏิเสธเลย เพราะท่านพูดไม่เคยเรียกไปถามแบบนี้คงไม่ใช่สเปกของเราแน่ เรื่องที่สองก็นึกถึงประกาศโยนาคที่พระเจ้าทรงใช้ไปเทศนาที่เมืองนินะเวห์ ประเทศอัสซีเรียที่อยู่แสนไกล แต่โยนาคปฏิเสธภารกิจนี้ และไม่เพียงเท่านั้น โยนาคยังออกเดินทางไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับเมืองนินะเวห์เสียอีก เรียกว่าเป็นการลองดีกับพระเจ้า แต่สุดท้ายโยนาคก็ไปไม่รอด พระเจ้าทรงใช้เหตุการณ์ต่างๆ ทางธรรมชาติให้เกิดขึ้น เรียกว่าเป็นความวิบัติภัยร้ายแรงและแล้วโยนาคก็ต้องไปเทศนาตามที่พระทรงกำหนด ผมจะเป็นเหมือนประกาศกคนอื่นๆ ที่เมื่อพระเจ้าทรงใช้ให้ไปก็ไปแต่โดยดี หรือจะเป็นแบบประกาศกโยนาคที่ดีคิดแล้วอย่าลองดีกับพระเจ้าดีกว่า ประกาศที่พระเจ้าใช้พระองค์ก็คงต้องสนับสนุนช่วยเหลือภารกิจคงหนักแต่คงไม่เกินกำลัง ต้องมีความวางใจในพระเจ้า

แต่ความสงสัยแบบมนุษย์ก็ยังมี อยากจะซักถามท่านทูตให้รู้แจ้งเห็นจริงว่า ทำไมถึงต้องเป็นผม เพราะผมเคยได้ยินมาว่าในการเลือกกรอบแรกๆ ไม่มีชื่อผมอยู่ในกลุ่มที่ถูกนำเสนอให้เป็นพระสังฆราชของโคราชด้วย แล้วๆ กลับกลายเป็นผมได้ยังไง ถ้าพระสงฆ์โคราชไม่เลือกผม ผมก็คงทำหน้าที่ค่อนข้างยาก อยากจะขอให้ท่านน่าจะลองเรียกคนที่อยู่อันดับต้นๆ มาก่อน สุดท้ายถ้าไม่มีใครรับจึงค่อยมาถึงคิวของผม พอเริ่มต้นพูดได้ไม่กี่ประโยค ท่านทูตก็ดูเหมือนจะรู้ทันว่าผมกำลังคิดอะไรอยู่ ท่านจึงตัดบทสรุปว่าเรื่องราวของการเลือกก็เป็นเรื่องของขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติตาม

แต่ตอนนี้ทุกอย่างจบแล้ว ไม่ต้องพูดถึงอีก ขณะนี้ท่านเพียงแต่คอยทำที่ผมจะตอบต่อจดหมายฉบับนั้นของสมเด็จพระสันตะปาปา ผมอยากจะตอบว่าตกลงเหมือนกับที่แม่พระได้ตอบเทวทูตคาเบรียลที่เมืองนาซาเร็ธ แต่ใจยังไม่พร้อม เพราะคำตอบครั้งนี้แม้จะสั้นที่สุด แต่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตที่เคยผ่านมาทีเดียว เคยตอบตกลงมานับครั้งไม่ถ้วน แต่ไม่เคยมีครั้งใดที่เอาจริงเอาจัง และสำคัญเท่าครั้งนี้ เมื่อท่านทูตเห็นว่าผมยังคงไม่พร้อมที่จะตอบ ท่านก็เปิดโอกาสให้ผมบ้าง บอกว่าการตอบรับเป็นพระสังฆราชครั้งนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงชีวิตอย่างใหญ่หลวง ท่านรู้สึกเห็นใจ ผมจึงขอเวลาในการไตร่ตรองอีกสักหน่อย ท่านก็อนุญาต แต่บอกว่าจะต้องเร็วๆ ภายในไม่เกินอาทิตย์ และกำชับอย่างเข้มงวดด้วยว่าเรื่องนี้ห้ามมิให้บอกใคร ห้ามปรึกษาใครผู้ใด ผมจึงขอลากลับ

3 วันไม่อันตรายน เป็นเวลาแห่งการครุ่นคิด ช่วงเป็นเวลาที่น่าอึดอัดไม่น้อย มีเรื่องที่ใหญ่โตกำลังจะเกิดขึ้นกับชีวิตของตนเอง และมีทางเลือกแค่ 2 ทางเท่านั้น คือ จะสู้หรือปฏิเสธ แต่ไม่มีอนุญาตให้ปรึกษาใคร ที่บ้านเณรใหญ่ก็มีพระสงฆ์ผู้ให้การอบรม 15 องค์ ที่สามารถให้คำปรึกษาได้อย่างดี แต่เราใช้ปัญญาของท่านเหล่านั้นไม่ได้เลย แถมยังต้องแสดงตัวปกติ มิให้เป็นที่ผิดสังเกต จะตื่นเด่นหรือกระสับกระส่ายจนนอนไม่หลับก็ได้ หรือจะกลับไปปรึกษาญาติโยมทางบ้านที่เคยตัดสินใจส่งเราเข้าบ้านเณรเพื่อให้บวชเป็นพระสงฆ์ก็ได้อีก เมื่อหนึ่งปีมาแล้ว ผมฟังว่าท่านปัญญาโตแอบผู้คนแล้วขับรถไปปรึกษากับวิญญูณบิดามารดาที่สุสานวัดบางตาลในเวลากลางคืน เพราะไปกลางวันก็กลัวคนจะเห็น ผมเลยคิดว่างานนี้ใช้ความรู้และขมุลของมนุษย์คงไม่ได้ งานนี้เป็นงานของพระ

เหตุผลไม่ต้องเอามาใช้ให้เปลืองสมองไม่ต้องไปศึกษาดูว่ามีปัญหาอะไร มีส่วนดีอะไร ไม่ต้องเอาส่วนดีส่วนมาหักลบกลบหนี้ซึ่งน้ำหนักใช้ความเชื่อนี้แหละในวันแรกผมคิดว่า 99 เปอร์เซ็นต์ ผมตอบรับแล้ว

สิ่งที่ยากต่อมาคือ ต้องตอบเป็นเอกสาร มิใช่แค่พูดปากเปล่ากัน 2 ต่อ 2 กับท่านสมณทูต ทุกครั้งที่ทำจดหมายติดต่อกับใคร ทั้งภาครัฐและเอกชน ผมเพียงแต่บอกความคิด ความต้องการให้อาจารย์วารณี เลขานุการของผมฟัง จากนั้นก็คอยลงนามได้เลย แต่คราวนี้ต้องทำจดหมายเป็นภาษาอังกฤษถึงสมเด็จพระสันตะปาปา ตั้งแต่เกิดมาก็คราวนี้แหละที่ต้องร่างจดหมายถึงประมุขสูงสุด เกรงว่าจะสื่อสารไม่ครบถ้วน ภาษาไม่ถูกต้อง ผิดไวยากรณ์ ฯลฯ ปกติถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ ผมมีคุณพ่อแลสเซ็นสกีและคุณพ่อวิคเตอร์เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาที่

พร้อมให้ความช่วยเหลือเสมอ จะใช้เลขาฯ พิมพ์ให้รูปแบบจดหมายถูกต้องก็ใช้ไม่ได้ ต้องนั่งพิมพ์เองกว่าจะสำเร็จออกมาเป็นที่พอใจ ก็ใช้ เวลาสองวัน จากนั้นกะว่าจะต้องหาคนช่วยให้ได้ เลยตัดสินใจวิ่งเข้าบ้านท่านทูต ขอพบมองซินญอร์ไบรอัน ผู้ช่วย ท่านสมณทูต ขอให้ช่วยตรวจดูข้อความและสำนวนอีกที มองซินญอร์ไบรอันอ่านแล้ว ก็บอกว่าใช้ได้

ขอเปลี่ยนคำเพียงคำเดียว เพื่อให้มีใจความที่ดีกว่าท่านก็เขียนแก้ไขลงในเอกสารแผ่นนั้น พอดี ท่านทูตเดินลงมาพบผมสองคน ท่านจึงขอดูเอกสารนั้นและบอกว่าใช้ได้ ท่านบอกให้ผมลงนามเลย ผมก็เซ็นชื่อตรงที่ว่างเอาไว้ ท่านทูตก็ขอเอกสารนั้นกลับ เป็นอันว่าจบกัน ท่านทูตบอกว่าเป็นการตอบรับแล้ว ถ้าผมอยากจะทำอันใหม่มาแทนก็ทำมาภายหลังได้ ผมจึงมาถึงบางอ้ออ้าว! ตอบรับไปเรียบร้อยแล้วนี่เรจากัน ท่านทูตก็ปรึกษาว่าจะประกาศวันไหนดี เพื่อเวลาที่ต้องรายงานไปโรมและการเตรียมบางอย่าง ขอกำหนดเป็นวันสิ้นเดือนก็แล้วกัน ท่านทูตแนะนำว่า ช่วงนี้ให้ใช้ชีวิตปกติ ไม่ต้องไปออกตัวอย่างเป็นทางการหรือรีบไปดูงานที่โคราชให้คอยจนกว่าจะถึงวันอภิเษก ถ้าจำเป็นต่อไปโคราชเพื่อการติดต่อประสานงานในการบวช ก็ขอให้ไปแบบเงียบๆ เป็นการส่วนตัวจะดีกว่า แต่ให้เวลาไม่เกินเดือนมีนาคมในการทำการอภิเษกให้เรียบร้อย

ชีวิตหลังจากวันนั้นยังคงเป็นไปตามปกติ พระสงฆ์ที่แสงธรรมยังไม่มีใครจับความผิดปกติดได้ ผมเริ่มไปหาซื้อรองเท้าและกางเกงใหม่บ้าง เพื่ออาจจะต้องออกงานฉุกเฉินจะได้ดูดีหน่อย วันพฤหัสบดีที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ.2006 ไปร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณปลงศพมารดาของคุณพ่อชูชาติ และภราดาวิศิษฐ์ ศรีวิชัยรัตน์ ที่วัดเขนดร์ออค ระหว่างพิธีฯ ผมนั่งติดอยู่กับเพื่อนรวมรุ่น ทางซ้ายมือมีคุณพ่อศรีปราชญ์ ผิวเกลี้ยง ทางขวามีคุณพ่อไพโรจน์ หอมจินดา ทุกอย่างยังดำเนินไปตามปกติ มีคุณไพโรจน์ ที่สังเกตเห็นว่าผมใส่รองเท้าใหม่ แต่หน้าตาออกจะเครียดๆ แต่ก็ไม่ได้ทักว่ากำลังหนักใจอะไร หกโมงเย็นคือเวลาที่กำหนดที่จะประกาศการแต่งตั้ง เพราะเป็นเวลาเที่ยงวันที่กรุงโรม ซึ่งจะเป็นเวลาที่มีประกาศอย่างเป็นทางการ ที่นั่น ต้องคอยให้ทางกรุงโรมประกาศก่อน ที่อื่นๆ จึงประกาศได้ หลังจากหกโมงเย็นไปแล้วโทรศัพท์มือถือของผมต้องทำงานเต็มที่ มีโทรศัพท์เข้ามาเป็นระยะๆ ขอแสดงความยินดีด้วย ตั้งแต่ชื่อโทรศัพท์ไม่มีเกีย รุ่นนี้มาไม่เคยเป็นอย่างนี้มาก่อน บางที 2-3 วันจะมีหลวมโทรมาซักสายหนึ่ง แต่ช่วงนี้โทรศัพท์ดังทั้งวันทั้งคืน ผมรับโทรศัพท์จนเสียงแหบไปเลย นอกก็ไม่คอยได้นอน แต่ก็ยังดีเพราะลวนแต่เป็นเสียงเชียร์ให้กำลังใจ หลายท่านสัญญาว่าจะสวดให้ต่อๆ ไป บางท่านก็บรรยายว่าเรามีบุคลิกภาพที่ดีงาม มีอะไรที่น่าประทับใจ ดีครับ เพราะบางทีตัวเองก็ไม่นึกว่าคนอื่นสังเกตเห็นในสิ่งดีในตัวเรา ซึ่งตัวเองก็ไม่เคยตระหนักในส่วนนี้มาก่อน ต่อไปจะได้ทำให้จุดนี้เด่นชัดยิ่งขึ้น แต่ที่ประทับใจคือ พระสังฆราชพเยาว์ เป็นบุคคลแรกที่โทรศัพท์มาแสดงความยินดีกับผมเป็นสายแรก โดยใช้โทรศัพท์ของบ้านเณร คุณพ่อโดมโตแนลซึ่งเป็นผู้รับสายและโอนสายมาให้ผมก็ยังไม่ทราบในตอนนั้นว่า

ได้มีการประกาศว่าผมเป็นผู้รับเลือก ให้เป็นประมุขของสังฆมณฑลนครราชสีมาแล้ว พอลงมา
ทานข้าวเวลาหนึ่งทุ่ม คุณพ่อโดแนลจึงรู้ว่าผมได้รับแต่งตั้ง

หลายคนถามผมว่ารู้สึกอย่างไรกับการเป็นพระสังฆราชของสังฆมณฑลนครราชสีมา จะบอกว่า
ผมไม่ค่อยรู้สึกอะไรมากมายนัก หลายคนที่เคยรู้จักเป็นญาติ เป็นเพื่อน ผู้ร่วมงานหรือเป็น
สัตบุรุษจะมีความยินดีมากกว่าผมซะอีก (เพราะผมไม่แสวงหา อยากรู้ อยากรับ
สังฆราช) เพราะคุณพ่อจะมีภารกิจมากกว่ามีเกียรติ ต้องทำงานหนักกว่าที่เคยทำ เป็นเป้าหมาย
ใหญ่กว่าการเป็นพระสงฆ์ ผมคิดเพียงว่านี่เป็นการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนหน้าที่ ท่าน
สมณทูตบอกว่าเราต้องช่วยเหลือกัน เราเป็นพระศาสนจักรเดียวกัน ดังนั้น จะทำหน้าที่ที่ราชบุรี
หรือที่โคราชก็เท่ากับว่าช่วยงานให้พระศาสนจักรเหมือนกัน หลักการที่ผมมีจิตใจตอบรับคำเชิญ
ของสมเด็จพระสันตะปาปา ตั้งแต่ในช่วงวันแรก ก็คือบนอบผู้ใหญ่ ตอนเป็นเณรผมทำตาม
ผู้ใหญ่บอก ตอนเป็นพระสงฆ์ผมทำงานตามที่พระสังฆราชสั่งเสมอมาถึงครั้งนี้ผมก็ขอทำตาม
สมเด็จพระสันตะปาปา เชื่อเชิญ ชีวิตง่ายขึ้น แบบนี้แหละ

นอกนั้นผมก็ไม่รู้สึกเป็นกังวลด้วย บางคนก็เกรงว่าผมจะรู้สึกกังวล ทำให้รู้สึกเป็นห่วงเป็นใย
แทนผม เพราะว่าผมได้รับแต่งตั้งที่โคราชแบบมามีเดเข้าวิน ไปแบบคนโนเนมไร้ญาติขาดมิตร
คนโคราชไม่รู้จักผม ผมไม่รู้จักคนโคราช ผมไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับสังฆมณฑลนครราชสีมาอยู่
หัวเลย ได้เคยจัดค่ายสัสม นาศาสนสัมพันธ์ทั่วประเทศ ยกเว้นที่นครราชสีมาสังฆมณฑลเดียว
จริงๆ คุณพ่อเอกชัย ชินโคตร เจ้าอาวาสที่วัดปากช่องบอกผมว่าการแต่งตั้งครั้งนี้แบบหักปาก
เซียนเลย ที่เดียวนักโผย นักพยากรณ์ทั้งหลายต่างหน้าตาแตกยก หมอไม่รับเย็บกันเป็นทิวแถว
ไม่ว่าคุณพ่อซุสดี ดำเนินมาหรือมาเหนือเมฆ เลยไม่มีใครเดาได้ถูก แม้กระทั่งเซียนก็เถอะ
แต่ผมคิดว่าผมโชคดี สังฆมณฑลนครราชสีมาแม้มันใหญ่โต แต่ก็สงบสุข มีความเป็นปึกแผ่น
พระสังฆราชเผยว ก็ยังอยู่ช่วยผมต่อไป ผมมีเวลาศึกษาหาข้อมูล ซึ่งคงใช้เวลาไม่นานนัก
แล้วก็คงเดินหรือวิ่งสู่เป้าหมายในอนาคต

เป็นพระสังฆราชที่โคราช

หลายท่านคงอยากรู้ว่าผมมีแนวคิดหรือนโยบายอะไรบ้างที่จะไปทำที่โคราช ถ้าได้ตอบแบบ
คลาสสิกก็คือว่าผมต้องขอเวลาศึกษาดูก่อนเพราะเราเป็นคนใหม่ในพื้นที่ ต้องเรียนรู้
ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาเป็นไปของสังฆมณฑล ทำความรู้จักกับพระสงฆ์ นักบวช สัตบุรุษ
และคนในพื้นที่ อะไรที่ทำดีอยู่แล้วก็ส่งเสริมสนับสนุนกันต่อไป อะไรที่ยังขาดหรือยังไม่ดีทำก็
ริเริ่มสร้างสรรค์ทำขึ้น ยึดหลักใหญ่ว่าการต้องงานต้องราบรื่นและยึดทิศทางจากงานอภิบาลของ
สังฆมณฑลและของพระศาสนจักรไทย ปี ค.ศ. 2000-2010 เป็นหลัก

ส่วนงานที่เป็นความรู้ความชำนาญ หรืองานที่ทำจนกลายเป็นยี่ห้อสัญลักษณ์ของตัวเองก็คงทำต่อไป อย่างเช่นเรื่องของพิธีกรรม งานศาสนสัมพันธ์งานการเข้าสู่วัฒนธรรมท้องถิ่นและงานวิจัย แนนอนเรื่องการทำศาสนสัมพันธ์คงต้องเปิดพื้นที่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ดูเหมือนว่าพระศาสนจักร ในช่วงนี้กำลังมองหาพระสงฆ์ที่เป็นอาจารย์สอน และทำงานศาสนสัมพันธ์ขึ้นมาเป็นผู้นำของพระศาสนจักร ผมก็เป็นบุคคลหนึ่งที่จัดอยู่ในสเปคดังกล่าว ดังนั้นจึงคาดเดาได้ว่าพระคงต้องการใช้ผมในสนามงานนี้ ซึ่งก็ประจวบกับกำลังได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากหน่วยงานศูนย์ส่งเสริมพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐบาล จึงทำให้มั่นใจในงานศาสนสัมพันธ์ต้องรุ่งเรืองแน่ๆ

เส้นทางของกระแสเรียกก็มาลงเอยในลักษณะ เช่นนี้ หลายคนคงไม่รู้เหมือนกันหรือกว่า คำพูดของตนเองกลายเป็นเสียงที่พระเจ้าเรียก ใช้สอน ใช้บอกใช้เตือน ดังตัวอย่างกระแสเรียกการเป็นพระสังฆราชของผม ซึ่งมาจากบางคนที่เห็นผมว่าธรรมดาหรือจากซิสเตอร์ พระสงฆ์ ซึ่งไม่ใช่เป็นผู้ให้การอบรม ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผลประโยชน์ตอบแทน แต่อย่างไรก็ดี ก็เป็นถ้อยคำที่มาจากความจริง เหมือนท่านผู้เฒ่าซีเมโอนและนางอันนาผู้เผยพระวจนะหญิงของพระเจ้าที่ได้มาพบพระกุมารในพระวิหาร ท่านทั้งสองได้กล่าวสรรเสริญโมทนาคุณพระเจ้าและกล่าวคำพยากรณ์สำหรับทารกผู้นี้ ซึ่งต้องทำให้บิดามารดาของพระเยซูเจ้ารู้สึกประหลาดใจและเก็บเรื่องนี้ไว้ในใจ (ลก.2:21-38) อย่างไรก็ตาม แม้ชีวิตนี้จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว สุขหรือทุกข์ ก็ขอให้ทุกกิจการที่จะกระทำเป็นการเทิดพระเกียรติพระเจ้าเสมอไป AD GLORIAM DEI

ความหมายตราประจำตำแหน่ง

ตราประจำตำแหน่งพระสังฆราชโดยทั่วไป

ตามประเพณีของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกตราประจำตำแหน่งพระสังฆราชมีลักษณะ เป็นโล่ประกอบด้วย

โล่กับสัญลักษณ์ประจำตระกูล มีความหมายเกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ศาสนา และประวัติศาสตร์ และ/หรือกับนามชื่อของพระสังฆราช

กางเขนทองสำหรับแห่ ไม่ขวางหมายถึงตำแหน่งของพระสังฆราช ยึดติดกับไม้ ตั้งอยู่ด้านหลังของตัวโล่

หมวกเขียว มีอยู่ห้อยสิบสองข้อ ด้านละหก เรียงกันสามชั้น ชั้นบนหนึ่งข้อ ชั้นสองสองข้อ และชั้นสามสามข้อ

ม้วนหนังสือจารึกคดดิพจน์ เขียนด้วยสีดำ อยู่ล่างสุด

คำบรรยายตราพระสังฆราช

โล่แบ่งเป็นสี่ส่วน สีเงินสลับน้ำเงิน ส่วนแรกเป็นรูปรวงข้าว 6 ช่อ ด้านบนเป็นหนังสือเปิด มีอักษรอัลฟาและโอเมกาจารึกอยู่ ส่วนที่สองเป็นรูปดาวเจ็ดแฉกสีเงิน ส่วนที่สามดอกช่อนกลืน และส่วนที่สี่ เป็นรูปนกพิราบคาบกิ่งมะกอก

คดีพจน์

AD GLORIAM DEI (เพื่อพระสิริของพระเจ้า)

ความหมายของตรา

สีเงิน เป็นสีของความโปร่งใส หมายถึงความจริงและความยุติธรรม เป็นคุณธรรมพื้นฐานซึ่งควรอยู่คู่กับสังฆบริวารของพระสังฆราชในการอภิบาลประชากรของพระเจ้า

สีน้ำเงิน เป็นสัญลักษณ์ของการแยกออกจากคุณค่าทางโลก และการขึ้นหาพระเจ้า ดังนั้นจึงหมายถึงฤทธิ์ฤศลแห่งสวรรค์ ซึ่งทำให้ออกจากสิ่งที่เป็นของโลก เพื่อยกตัวเองขึ้นสู่ฟ้า

หนังสือพระคัมภีร์ คือ พระวาจาของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสุดท้ายของทุกสิ่ง เป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นการบอกกล่าวถึงการประชุมซีโนดของพระสังฆราชที่กำลังจะมีขึ้น และรวงข้าวสาลีหมายถึง ศีลมหาสนิท เพื่อระลึกถึงการประชุมซีโนดของพระสังฆราชครั้งสุดท้ายที่เพิ่งผ่านพ้นไป

ดาวเจ็ดแฉก หมายถึง พระนางพรหมจารีมารีย์ เป็นการบอกถึงอาสนวิหารของสังฆมณฑลนครราชสีมา ซึ่งมีชื่อว่า แม่พระประจักษ์ที่เมืองลัวร์

ดอกช่อนกลืน เป็นภาพที่ตามประเพณีใช้เพื่อหมายถึงนักบุญยอแซฟ ดังนั้นจึงเป็นการบอกถึงนามชื่อของพระสังฆราช

พระสังฆราชยอแซฟ ชุศักดิ์ สิริสุทธิ ได้อุทิศชีวิตของการเป็นสงฆ์เพื่อการศาสนสัมพันธ์ และการเสวนาระหว่างศาสนา อันเป็นเครื่องมือพื้นฐานของสันติภาพ ดังนั้น จึงแทนด้วยนกพิราบเขียวคาบกิ่งมะกอก

สีเขียว หมายถึงความหวังว่า ศาสนสัมพันธ์จะนำไปให้น้อง ทั้งโลกมีความเป็นพี่น้องกัน